

LBRIS

We know
books

Editor: Vasile Burlui

Redactor & Coperta: Paul Gorban

Tehnoredactor: Alexandra Uzier

Ilustrație copertă: Iado Gudiashvili

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MARIN, Adrian Anton

Șobolanii văz-Duhurilor – autoportret în clar

obscur / Adrian Anton Marin - Iași: Cartea

Românească Educațional, 2021

ISBN 978-606-057-144-5

821.135.1

Adrian Anton Marin

Șobolanii văz-Duhurilor

autoportret în clar-obscur

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional

Copyright © Editura Cartea Românească Educațional, Iași - 2021

Adresa: IAȘI, Bd Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2 – 700124.

www.ecredu.ro

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

bănuț și bătuit de celelalte înălțimi,
acelea de nimeni descrise,
prins în plasa unui vis pierit
cu firea mea cândva neprihănită
ce zi de zi se cere primenită,
șlefuită vertebră cu vertebră.
timpul e o nevisată iarnă,
iar mințea, mințea-i
un vitraliu către trecutul altora.

râde șobolănoaica mea când o cert,
râde și frunțea mea,
când de doruri neștiute
e iarăși încercată.
zdrențuită e lupta noastră cea de fiecare zi,
ea cere neatingere,
se cere iubită,
se cere cu un dor de astăzi nehrănită,
din nou iubită de ieri
și de
a fost odată ca niciodată

Cuprins

drum către sufletul fratelui meu șobo-sihastru.....	5
solomonarul și șobolanul de tinichea	8
cântecul șobolanului bețiv prăbușit în canal.....	12
Apara. Prepa. Love theme. 2015. Iarna	13
pana de șobolan fermecată.....	17
un șobolan stă-n văzduh și scrie poezii	19
perspectiva inversă (o simplă confesiune)	22
o seară metafizică la țară.....	23
destin de rozător livresc.....	25
sub-Marinul cu șobolani, sau douăzeci de leghe sub zări	27
regele-șobolan spune: <i>don't stop the dance!</i>	29
gustul adevărului (sau despre cum beau ceai verde rozătoarele hrănite cu frunze din nori)	31
aleargă, aleargă pe acoperișuri, zise șobolanul către fratele lui risipitor.....	33
despre idolatrie (sau despre cum să te prefaci că încă te mai suportți)	36
<i>and death shall have no dominion</i>	39
Piața Unirii, pe-aici nu se mai trece.....	41
rozariul rozătorului cu pene de Winnetou.....	43
visată	44

micro-poem hoplofil.....	46
subtila artă șobolănească de a nu mai ști cine ești ...	47
cum să citești o scrisoare pe stradă când un șobolan celest este gata să-ți cadă în cap	48
șobolanii văz-Duhurilor (sau sexul în ceruri).....	50
<i>Dark Fantasy 2</i> (cu un pic de ozon plămădit din noroi)	53
lecția de kafeală șobolănească.....	56
inchiziție. cireșe. încă o cădere în copilărie.....	58
<i>Marishi, I rush for you</i> , albastră zburătoare.....	60
stăpânul câmpiilor stelare a evadat din închisoare .	63
in search of the divine	65
unul din cele o mie de amurguri ale Micului Prinț.	67
șobolanii cei albi, abia zburători	68
Matthias Corvinus	70
psihedelică (antică)	71
arte de luptă șobolănești.....	72
postura de atac a șobolanului înfuriat.....	74
șobolani cu pene. un phoenix roșiatic. dar și o linguriță cu iertare.....	76
noi și șobolanii în anul 2000.....	78
109B. tăcere, rememorare, scufundare	80
foc celest. mulți șobolani. tainice arsuri	82
leyla a mea se joacă astăzi cu șobolanii cerurilor <i>de-a</i> <i>v-ați ascunselea</i>	84
în pragul porții doi șobolani celești trag să moară ..	87
din vizuina-i de verdeață și răcoare.....	89
<i>man-o-to</i> . un vis persan.....	92
piraiți și corsari. șobolanii prinși de ninsoare	93
<i>one love</i> . zborul șobolanilor prin Peștera Neagră	95
precum Ulise	98

<i>City Lights</i> și șobolanii în Labirint (o nouă <i>Dark</i> <i>Fantasy</i> numai pentru noi).....	101
ca de-o aripă, de un braț m-ai agățat, cândva.....	103
lecturi șobolănești	105
simplă viață de șobolan plutitor pe nori.....	107
Spotkanie Z Matka.....	109
balada blocului pe care aterizau șobolanii celești, înainte să ațipească scăldați de Zorii Aurii	110
fluturile taoist	113
intermundum.....	114
tratat despre Gol.....	116
șobolăneală lirică în maniera unchiului meu Daniel Lascu	117
nevăzut, zborul în <i>109BeThere</i>	118
lilieci de pe pieptul unei iele însoțesc un gând prea puțin înțelept.....	120
căutare mondragonică	122
Mevlana.....	123
sfinxul-șobolan al ghețurilor. despre iubire.....	124
popas la Fântâna rozătoarelor, din care sorbim când ne simțim prea osteniți.....	126
toate cărările rozătoarelor celeste duc către India .	128
scânteii dintr-o metafizică șobolănească.....	130

drum către sufletul fratelui meu șobo-sihastru

drumurile de azi duc către fratele meu de ieri
iar eu nu mai pot străpunge din nou
carapacea sufletului de țestoasă lunară
care șerpuiește blând
printre cabluri și gânduri virtuale,
care se înveșmântă cu tenebrele ochilor tăi.
cu un *mouse* arhaic linii chimicale trag pe nas
doar în stomac mai pot simți
cum arde sărăcia iubirii,
tăcerea ei este de prea multe ori
liniștită-chinuitoare-binefacere
dar cum altfel să îmi curăț răcoros suflet
de nepeceluitele boli
încolăcite ca o sminteală divină
și părăsite la umbra unui colosseum stacojiu.

de prea mulți ani și ore
vestigiile flăcărilor care au alintat
muri casei mele
îmi fac complice cu ochiul.

Doamne, de-aș ști întotdeauna,
de-aș ști de ce mă faci să tânjesc
după ninsori în mijlocul verii
și în răspăr cu lumea
pe mine însumi să mă tot repet
și același prea vechi vis să re trăiesc!

printre visele mele scotocesc
pentru că ele sunt
și vor fi mereu smaragdii ca
Ziua Judecății de Apoi
uneori știu că vă reamintiți
de visul verde al Tărâmului Oz,
dar și de țopăielile Dorotheei
pe cărămizile cu pavajul galben
și palid ca fețele noastre
atunci când ni se șoptește la telefon
că ne-a mai murit cineva drag,
dar tot mai sper că Orașul de Smaragd
se poate ascunde și alt-unde,
poate în mireasma de mir
scuipată de umbra umbrei tale,
poate în roșul catedralei
care se preface că nu știe
mai nimic de durerea mea marină.

mai lepăd uneori câte o vrajă
pe țestele lor roșcate
și mă răsucesc atât de rapid
încât îi surprind surâzându-mi o întrebare.
știu că și tu știi adevărul
dar antrenează-te mai mult de data asta
pentru că eu nu mai găsesc
timp și cuib sub cupola frunții tale.

tandrețea aceasta mă strivește,
poate că îmi este și leac,
poate că îmi este și otravă,
pot eu să mai spun în fiecare zi că
a fost și seară,
că s-a făcut și dimineață
precum în amurgul nașterii mele?

Solomonarule din Oz,
doar Tu știi ce plante anume
îmi lipsesc din ierbarul
cules la poalele colinei cu iazul verde
și malurile galbene,
doar tu îmi poți transmite numele lor secret,
numele lor de seară,
numele lor de dimineață.

eu mă simt ca un șobolan gata de
ultimul lui zbor,
ierburile astea sunt adevărate șuturi mistice,
încasezi unul
apoi mai poți doar studia
arta de a-ți mușca degetele
în solitudinea ta originală,
apoi mai poți să vezi dacă ești treaz
sau poate cum delirezi într-un nou *bardo*
din care mai ai fix paș'nouă de zile,
cât să-ți găsești al tău
promised womb

doar un singur gust are adevărul,
cel de ceai verde;
îi culeg frunzele din căușul palmelor tale,
loc în care în taină alerg
ca să mă topesc din nou,
alerg cât pot eu de tare
în penumbra unei roșii catedrale,
ca să te întâlnesc,
ca să te regăsesc,
despre șobolanii mei care țipă
rătăciți în văzduhul amurgit
pentru tine să delirez
povești fără sfârșit

lasă-te acuma pe furiș
atrasă în uitarea ochilor mei,
vezi tu cum scânteiază
precum razele vreunui filozof arab
în care încă mai cred?
raze din adâncuri mă îndeamnă,
tot mă îndeamnă să mă topesc
așa cum tramvaiul acesta beat
trece direct prin vitralii.
doar eu înspre dimineață văd în vise
îngerii lui Corazzini cum intonează:
perche tu mi dici poeta?

astăzi eu nu mai sunt decât umbra
unui șobolan celest care se plimbă
pe străzile
Orașului cu șapte coline

uneori îmi este teamă și de Soare,
dar și de florile lui ce te îmbrățișează
cu răsucirile lor seducătoare și albe.

haidеți să tragem pe cioc
vreo două-trei linii infinite
din acelea grele și azurii
pentru că de cele alburii
mă cam săturai.
haidеți să ciupim de buci
vreo două fecioare căscate
pentru că de femei supărate tot avui parte.
haidеți să plesnim cu aripile peste bot
vreo doi filosofi derbedei
pentru că de cugetători virtuali peste tot dai.
*haidеți să veghem în lanul de secară
cum arde seara pe deal*
să o veghem precum o ardem și noi
de-a viața și de-a moartea
în preajma unui guru de canal.

din spatele unui surâs bengalez
ea mă privea,
mă cerceta din adâncimea
și din răcoarea unei lumini solare.
eu nu mă mai pot privi
decât adormit în nesfârșirea
unei vechi străluciri selenare
poate cum să mă las
topit de nucleul flăcării
unui băț de chibrit
pe care încerc să mi-l închipui
ca pe lentila unui filosof latin uitat,
ori ca pe un soare hindus
plin de lava fierbinte a unui
yonî de neatins.
magma care mă eliberează
o las să mă înfășoare și mai tare,
dar nu mă las eu așa de ușor înșelat
kali-ma bate la ușa mea
și e prea frumoasă ca să-i pot face față
pentru că m-am poticnit într-un târziu
de un biet gând aburit
ce deloc nu-mi dă pace.

zâna azurie ce tot o cer
în rugăciunile mele obraznice
de fiecare seară

nu se mai ivește,
vine doar când încasez o palmă din senin,
din invocația
nigra sum sed formosa
nu o mai scot
și așa se încheie înfrânt gândul cel nesăbuit
cu care ciocănesc încă
în zidurile de plasă împletită,
dar poate că-i o ușă secretă acolo
precum se povestea în *Grădina ...*
demult uitată de toți copii
ori poate că era *Cărarea ...*
ce o voi desena-o eu pentru voi toți
dacă nu ne mai amintim astăzi de ea.

erai toată un abur smaragdiu de toamnă
cu care tăcută te înveșmântai
în adâncul peșterii tale comode
acolo unde nu-i
nici soare,
nici briză,
nici brândușele,
nici toporașii
și brotăceii unchiului meu
cel în sfârșit dezlegat
de soarta lui cu gheare și colți de fum,
el - cel atât de greu de tălmăcit
pe limba noastră comună
în aceste vremuri zdrențăroase și peticite.

ieri poate că îmi doream o nouă briză

cu care să te înjunghii
față verde a vieții noastre de copii,
dar nimeni nu mai trăiește
ca să te săgeteze în șira spinării,
nimeni nu-ți mai cere astăzi
prafurile tale albe șamanice
cu care-ți potoleai tainica ta foame.
poți să-ți oferi tu acuma câteva firimituri de
cozonac
pentru că ei știi,
șobolanii văz-Duhurilor
ei știi că acestea-s cele mai bune,
mai bune chiar decât un frigider burdușit
cu sarmalele sacre ale bunicii
căreia eu îi spuneam cu venerație
Mama

astăzi nu mai putem vedea cum
ne călcăm în glumă icoana străbună în picioare,
dar în continuare râvnim
să fim hrăniți pe banii publici.
astăzi, când totuși ne este mult mai bine,
să începem a răzui împreună pavajul
de găinațul divin
care acoperea cu rugină vechea noastră ogradă,
să re-începem smulgerea
penelor celeste și caste,
singurele care ne cresc
o singură dată în viață din coloană
după formulele unei uitate magii străbune.